

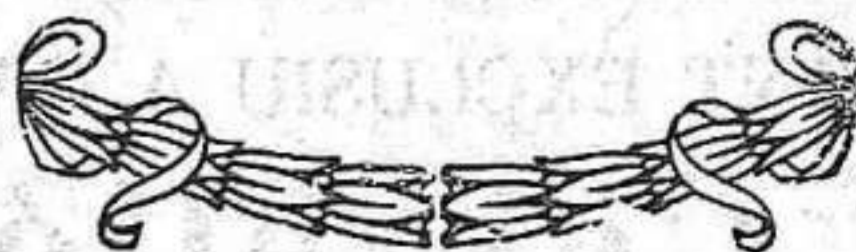

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

• SUMARI •

A la bona memòria de D. Antoni Gaudí.—Camí de la Eternitat, (poesia) Joan Gelabert.—A la voreta del mar, Lluís Gay.—Assaigs pedagògics, (L'educació familiar) Joan Llagostera Roqué.—Una lletra, Maria Huguet.—Records de Girona, (Esbós) Tomás Roig Llop.—La vostra bella terra, (poesia) Josefina Jardí Codina.—Nit, (poesia) R. Donato Prunera.—La cadira de la mare, (Poemes de la vida prosaica) Joan Tur.—Crònica local.—Moviment del Port.—Registre civil.

Núm. solt 50 Cts.

Vegi alguns dels testimonis
sobre la màquina d'es-
criurer «**Rheinmetall**»
i es convencerà de la seva supremacia:

**COLEGIO DE RR. CARMELITAS
DE LA CARIDAD**

**

Palamós, 3 d'Agost 1926

“Certifiquem que la màquina d'escriurer RHEINMETALL que els vàrem adquirir en Abril de 1925 per ensenyança de nostres alumnes ens ha donat tant excel·lent resultat que es fa digna de la més franca recomanació.”

*La Hna. Directora,
Pilar Reixach de la A. C. de la C.*

E. NACAR

*Prefecto del Seminario Pontificio
Apartado, 23. Salamanca*

*Salamanca, 24. 1. 27
Apartado, 23*

“Hoy mismo he recibido la máquina de escribir, que les tenia pedida y de todos modos yo estoy muy satisfecho de ella. La máquina Rheinmetall es la máquina más buscada y que no admite competencia alguna.”

E. NACAR

TEODOSIO FERRARA

Piazza del Municipio, Melfi. Italien

:=:

“Nous avons reçu la machine à écrire et après diligent examen ujourd'hui, nous sommes à mêmes de vous exprimer notre complète satisfaction. — Volontiera nous ferons propagande pour faire connaître votre machine à écrire et nous serons très hereux si nous pouvions passer des autres commandes.” — THEODOSIO FERRARA.

THE BRASSTURN COMPANY

New-York City

*

*New-York City, U. S. A.
August 3rd, 1923*

We are pleased to advise that the typewriter we have purchased of you is giving us very satisfactori service and we shall not omit to replace our old machines with your make, as soon as need arises.

*Respectfulli yours
THE BRASSTURN COMPANY
gez. Unterschrift.*

Demani

el fulletó descriptiu de les immenses
avantatges d'aquesta màquina que
s'està imposant en tots els mercats

LLARGS PLASSOS

REPRESENTANT EXCLUSIU A CATALUNYA:

Lloréns Castelló .. Palamós
(GIRONA)

ROCALLA

PIÇARRA ARTIFICIAL DE CIMENT I AMIANT COMPRIMITS PER TOTA CLASSE DE COBERTES, TEULATS, PARETS HUMIDES, REVESTIMENTS I COM ISOLADOR, ETC., ETC.

OFICINES

Porta de l'Angel,

1 i 3 Pral.

Telèfon 3344 - A.

Direcció Telegràfica y Telefònica

ROCALLA - BARCELONA

FÀBRICA

Carrer de Llobregat,

(SARRIÀ)

Telèfon 6044 - G.

JOSEP ESTEVA I C.A

Dipòsit per St. Feliu de Guixols, Palafrugell, Palamós i demás pobles comarcans:

PALAMÓS:

CERVANTES, 24

Doctor Ramon Perpiñá Mas

Especialista en malalties dels ulls.
Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2

(Entre Aribau i Universitat)

Rafel CARRERAS

Llauneria i Lampisteria
Instal·lacions per aigua, gas
electricitat.

CARRER BALTIMORE, 69

PALAMOS

Fábrica de CURTIDOS

*Cordones :: Correas :: Cables y otros
Artículos de Cuero*

Toda clase de accesorios para la industria

Ramón Soteras

Ingeniero Industrial

Calle Balmes, 14 = Teléfono, 192.

MATARÓ - (Barcelona)

= Dirección Telegràfica y Telefónica =
MATARÓ - RAMÓN SOTERAS

Poseedores de valores

quedando capital en su propia casa mediante sistema implantado hace diez años tomando parte Capitalistas y Banqueros de Barcelona, puede conseguirse un importantísimo interés del capital y asegurado de todo riesgo.

Solicite detalles y referencias a

Lloréns. Apartado, 9
PALAMOS

Despacho:

Calle Cotanda, 6

Librería

Valencia

TALLERES

Alcudia de Carlet

(Valencia)

Hotel i caf  TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la Estació, del passeig i al costat de l' administració d' automòbils

Habitacions confortables - Espl ndit sal  menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANYS D' AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX

TELÈFON, 35

Miquel Sala. Palamós

- Taller de Fusteria Mec nica -

Representant de la gran Companyia de Segurs «La Unió i El F nix Espanyol — Adem s contracta segurs d' incendis, vida, accidents, enfermetats i ruptura de cristalls.

Paper per embalatge de taps.

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS

per aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinària

Carrer Major

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tom s, Sol s i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urb n.  242

Telèfon Interurb  per a conf. n.  6

Companyia General de Comerç. S. .A

(ABANS MAGI VIÑALS)

Transports i Aduanes

Cases a Port - Bou, Cerb re, Ir n i Hendaya

Carrer Cristina, 2. Telèfon 1692. Barcelona

CAP DE SANT SEBASTIÀ :::: PALAFRUGELL
HOTEL RESTAURANT
 dirigit per Modest Lladó

En el punt més bell de la Costa Brava . Restaurant al cobert i a la carta . Còmodes habitacions
 Autos turisme a la arribada dels trens a Palafrugell . Tel. 1405

AGRICULTORS!!

empleu per tota classe de cultius

L'ADOB **FRUCTIDOR**

venda a tot-arreu

Fabricant: Josep Monclús Balagué .. TORTOSA

Màquines d'escriure noves i d'ocasió
 al comptat i a plaços
 Lloguers des de 15 ptes.

|||
LLORENS
 Tallers gràfics
 Carretera a Girona,
 23 a 27

ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
 SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
 (BARCELONA)

A la bona memoria de D. Antoni Gaudí

"Llit Gaudí" al Hospital de la Santa Creu i avens del temple expiatori de la Sagrada Família.

Encisat per la gràcia del geni i la virtut que li era ales en el seu vol, tot un poble tingué per ben seu en vida a mestre Gaudí, l'arquitecte de la Sagrada Família. Quan un accident desgraciat el portà malmés a un llit del Sant Hospital, tot el mateix poble el sentí ben seu dintre les parets de la Santa Casa. Quan Déu no volgué retrassar més qu'els ulls que fitaren sempre la bellesa fruissin de sa Bellesa suprema, i l'ànima d'en Gaudí del Hospital s'en pujà a l'eternitat, tot el poble en volgué per seves les despulles, plorà concirós pel traspàs del patriarca del nostre art, voltà el cadàver i no el deixà fins a depositar-lo en la suprema pau colgat en els fonaments mateixos del gran Temple qu'ell bastia.

La Junta del Temple expiatori de la Sagrada Família no trovarà mai la paraula prou dolça per agrair a tothom la part presa en el dol amb que Déu ha volgut provar-la. No la trovarà per ningú, i menys encara per agrair al Sant Hospital tota la caritat del Christ que ha tingut envers D. Antoni Gaudí. Però necessita testimoniar-li com la sent i no atina de fer-ho millor que perpetuant-hi amb la caritat en nom d'en Gaudí la caritat per en Gaudí rebuda: fundar-hi un llit en perpetuitat que fos i es digués LLIT GAUDI.

Amics d'en Gaudí, amics del Temple expiatori de la Sagrada Família: amics del Sant Hospital: voleu acompanyar-nos en aquesta fundació? Serà la primera pedra del monument d'en Gaudí que no es colgarà en la terra, sino que la beneirà el Cel... Les altres pedres del monument estem segurs que també les portareu. En Gaudí mateix les havia captat pels carrers de nostra

ciutat: són les pedres que falten al gran Temple expiatori de la Sagrada Família; són aquests campanars que s'acaben i els que encara s'han de fer; són les façanes, són les voltes, són el cimbori que avui no tenen vida, sinó en els plans, projectes i estudis qu'ens deixà en Gaudí per a treballar-hi anys i anys...

I per damunt de tot sentim amb ell la fe amb que veia el seu Temple, l'esperança que li feia confiar a les generacions futures l'acabar-ho, la caritat per ell demostrada al donar al Temple la plenitud de sa vida. Fem, doncs, l'obra que construïa per a glòria de Déu com ofrena de tot el poble qu'ell estimà i que sols pot correspondre a la seva memòria estimant al Temple com ell i fent-lo creixer amb gran daler com herència sagrada del seu geni.

S'admetran les almoines en el mateix Temple expiatori de la Sagrada Família (Sr. Capellà custodi) i en la seva administració (Fontanella 13, llibreria Hereus de la Vda. Pla), al Sant Hospital de la Santa Creu i a les redaccions dels diaris de Barcelona.

La correspondència, al Apartat de correus núm. 10 - Barcelona.

Camí de la Eternitat

Una nit que el corb vetllava,
ben aprop del firmament
una ànima caminava
vers el regne de lo Etern.
Veient-la tan condolida,
com presa d'enyorament,
una estrella encuriosida
li digué, molt tendrement:
— Quin goig la terrenal vida
té, que et sap tant greu deixar?
Si bé ets jove, ja ets marcida
de sofrir i de lluitar.
Es que't plau l'amarga pena
o et fa por la eterna pau?
La terra és d'espines plena!
Vola! T'espera el Cel blau . . . . —
I amb un sospir de frisança
l'ànima li ha contestat:
—Sols me'n vaig amb la recança
de no haver mai estimat.

JOAN GELABERT

A la voreta del mar.....

Sota el blau mantell d'un cel serè, salpicat d'espurnejants estrelles, apareixia el gentil Palamós tot revestit de gales; era l'últim jorn de sa festa major. En el passeig, baix un verdader teixit de lluminoses guirnaldes, un sens nombre de persones participaven de l'esplendor d'aquella nit incomparable, admirant les belleses d'aquell poble llevantí. Tot era vida i alegria en aquella nit esplèndida. La cridòria del jovent, les animades converses dels passejants, les sirenes i campanetes de reclam, tot contribuïa a donar més vivesa a la nit i a realçar sa magnificència.

En el campanar de l'església sonaren deu campanades, i tot seguit es disparà el primer cohet d'un castell de focs artificials a continuació del qual se'n varen disparar d'altres; semblaven cascades de foc alguns, altres eren estrepitoses explosions que tenien lloc dalt de l'espai, il·luminant els voltants d'una claror viva i enlluernadora; alguns n'hi havia que acabaven amb un tiroteig variat i una espessa fumerola que hi donava un to fantàstic. L'animació era general. Un cohet final esclatà estrident i lluminós, fou la despedida a Palamós, l'adeu a aquella joia catalana, rosa del pomell empordanès.

Bentost fou desapareixent l'animació que regnava en el passeig, la concurrència començà a desfilar, dirigint-se uns als balls, i els altres a ses respectives cases. L'espessa fumerola que deixaren els focs s'anà dissipant paulatinament, emmudiren els timbres i les sirenes, i el silenci i la soletat imperà en aquell lloc que poques hores avans era un formiguer humà.

L'astre nocturn, seguint incansable sa ruta inacabable, transmetia, com mirall immaculat, els últims reflexes de la llum solar, reflexes que esdevingueren cada volta més tènues, i per fi imperceptibles. A Palamós tot dormia, fins les blaves aigües del Mediterrà eren calmes i tranquiles, com allestargades per un somni profund....

.....

Les primeres clarors apareixeren en l'horitzó; era l'aubada que venia a donar son bes matinal a la vila palamosina.

LLUIS GAY

Assaigs pedagògics

L'Educació familiar.

Síntesi, frases notables i apreciació pedagògica d'un treball periodístic que es titula: "COSAS QUE DESAPARECEN. - LA EDUCACION FAMILIAR", aparegut a "La Vanguardia" el dia 16 del passat Octubre.

L'escriptor empordanès A. Calvet, director del rotatiu "La Vanguardia", que s'oculta baix el pseudònim de Gaziel, és un dels meus predilectes són els seus articles referents a assumptes variats; però un que tingués un caràcter tan marcadament pedagògic com el que ens ocupa, no recordo haver-li llegit; el considero, en aquesta ocasió, valiosa font informativa per els pares i familiars del nen.

Resumint, diu aixís: l'educació familiar, que és la millor de totes, està oblidada, degut a la agitació i a les tingudes com ineludibles imposicions de la vida moderna; aquesta, socialitza l'home amb igual proporció que el des-familiaritza; la mateixa obligació que la Naturalesa imposa a la mare d'alletar als seus fills, la té el pare en el terreny pedagògic; de descuidat peca no complint-la; perillosa parodia de l'educació familiar resulta ésser l'encomenada al preceptor. Recordeu l'educació paternal que tingué el libel·lista Courier (1) (l'ancien cannonier a cheval) i el gran Montagne (2); les modernes fàbriques de confitura són (:) a la confitura clàssica ço (: :) que les fàbriques modernes d'instrucció (:) als antics refinaments de l'esperit. Imitau l'exemple del vell tremolós que, a l'agonitzar del crepuscle verpertí ensenyava la Geografia als seus petits nets: Hi ha res tan durader com aprendre somniant?

Fa ressaltar l'articulista, que no deu confondre's l'educació domèstica amb l'educació a domicili; la primera, que amb més propietat ell en diu *familiar* imposa la intervenció de la família; la segona requereix el preceptor, i no participant de les aventatges que li ofereix la pública ni de les de la familiar, no hi ha cap inconvenient en qualificar de més flaca i trista.

Segueix dient que l'educació domèstica és la única perfecta; més, cap preguntar: i els inconvenients que se li troben al formar els paral·lels comparatius dels tractats de Pedagogia, además de no participar de les molt aprofitables aventatges que la pública li ofereix, a la que deixa, en certa manera, postergada, ja que la accepta a falta de la familiar? Es mostra, doncs, exclusivista; no ens parla de l'*armonia* que deuria entre ambdues regnar.

Amb antecedents de l'educació que rebé Montagne, m'atreveixo a qualificar-la de domèstica *per excés*: No té quelcom d'egoïsme el sacrificar per complert la llengua nacional a un altre, tot i essent clàssica? Hem de tenir en compte que el seu pare, al ensenyar-li solsament el llatí, el convertia en estranger dintre sa terra; si simultàniament amb aquesta educació paternal se li hagués fet freqüentar l'escola pública, aquell hauria sabut el francès a més del llatí.

El *vell artiller a cavall*, que segons Gaziel "va posar la sabiduria clàssica al servei de les idees noves i revolucionàries", no hi ha pas cap dubte que degué pertanyer a algú cos armat; que va sostindre, baix son estil satíric, causes contraries a les idees llavors establertes; i en son *pamfletisme* és, precisament, on deuen cercar-se les causes del seu misteriós assassinat.

Jo, i cadascú particularment pot fer-ho, referint ço exposat, a l'educació que varem rebre de nens puc anotar: que la familiar, i principalment la paternal, ha obrat una influència i un resultat més positius que la pública; aquesta; que considero imprescindible, ha tingut més bé un fi instructiu i de sociabilitat; però aquella, informada per l'esperit d'amor i persuasió, és queda i recorda tota la vida.

(1) D'aquest en Gaziel en copia una notícia que diu: "Son pare, home intel·ligent i de intel·ligència cultivada, s'ocupà personalment de l'educació del seu fill, i aixís, sense altre mestre qui el guiés, als quinze anys el jove Courier sabia ja el grec".

(2) D'en Montagne sabem: que a l'objecte de que aprengué el llatí i de que el sapigués d'una manera impecable per a l'estudi dels llibres clàssics, se'l rodejà des de petit de persones que no li parlaven més que amb aquesta llengua morta. Havem de fer constar, però, que no obstant nascut a França, gairebé no sabia el francès.

JOAN LLAGOSTERA ROQUÉ

Palamós, Juliol de 1926.

Una lletra

A Victor d'Amoc amb admiració i respecte

Estimat Lluís: Agafo la ploma disposat a contar-te a tu, bon amic meu, una cosa que m'ha conmogut profundament.

Com tu saps molt bé, diàriament faig un llarg viatge en tranvia per trobar-se el despatx on treballo bon xic distanciat de casa meva.

Acostuma a passar que els que *viatgem* a determinades hores quasi sempre som els mateixos, jo doncs ja miro amb simpatia amical a aquell senyor que s'empassa furiosament les columnes del "Diluvio", a aquella donzelleta del graciós capellet que durant el trajecte sembla que llur atenció només sigui concentrada en la punta de les seves sabatones, a aquell minyó corpulent sempre entusiasmada en la lectura del "Mundo Deportivo", a aquell jovenet de mirar viu que a vegades, tot de sobte, es treu un carnet, una estilogràfica i escriu febrosament, a aquella minyona amb el cistell curull de vianda que de tant en tant somriu tota sola, potser recordant el *requiebro* d'algun *paisano*, a aquella noia bufona, rossa i blincadissa (mecnògrafa potser) que gairebé sempre fulleja novel·les romàntiques... i a tants d'altres que malgrat no coneixent ni el nom m'els miro com bons amics, coneguts de sempre.

Anem al cas, amic: D'entre mes coneixences diguem-ne *tranviàries* en destaco una parella d'enamorats que des de fa un temps venen ocupant un seient immediat al meu. Ells són els diguem-ne protagonistes d'aquesta lletra.

Ella és una d'aquestes noies de formosor cridanera, artificial, però bon xic captivadora. Porta el cabell oxigenat i tallat a la *garçonne*, les celles i les pestanyes a l'estil Pola-Negri extremadament aprimades unes i recorbertes de rimel (o lo que sigui) les altres, els ulls li fan molt d'efecte, llavis acarninats en forma de petit cor que crec no posseeix; no obstant aquests artificis com que s'els fa amb traça, és atraienta i de fisonomia agradable, resulta una xicota deliciosa — No, bon amic, no arruguis el front ni esbatanis els ulls, he dit deliciosa, però tranquil·litat, ja sé que no és aquest el teu ideal ni el meu tampoc, la meva companyona ja saps com jo la sommo... a aquella l'estimaré; a aquesta sols puc admirar-la.

Ell és també força escaient, alt, té una certa distinció en el gest, vesteix a la faiso d'un intel·lectual, d'un artista, barret negre d'amples ales, un llaç negligent per corbata. Se li veu d'una hora lluny que és un bon xicot. Té un mirar mansoi. ple de bonesa. Quant parla ho fa humilment i sembla que temi enutjar-la.

Ha estat avui que he sorprès entre ells la discussió que ha motivat aquesta lletra meva.

Ella arrugant nerviosament amb ses manetes retocades una novel·la de cine deia:

—Ets ridícul, insuportable; només fas coses per avergonyir-me, mireu que comprar-se un barret de palla! potser encara creus que fa distingit —i afegia amb menyspreu— i que'ts pagès noi!

—Dona—objectava ell temorenc— Som a l'istiu, tothom en porta, ademés els companys se m'en riuen d'aquest barret i d'aquest llaç que vaig posar-me obeint un desig teu, ells saben i tu també que a mi no m'escau, jo no soc artista.

—Lo que'ts és un gradíssim cursi, que potser necessites l'intel·ligència per anar ben vestit? qué hi fa que no siguis un artista com tu dius? això es lo de menys, la qüestió es l'aspecte (i escarnint lo) "tothom en porta"; quin home més vulgar!

Ell la mirava desolat.

—Si, (reprenia ella) potser et creus que consentiré que les meves amigues se m'en burlin perquè tinc un *novio* pagès i vulgar com ell sol, que no sap pi-ropejar, que mai porta la ratlla dels pantalons ben marcada, que no li agrada el cine, en fi totes les cursileries imaginables? Si creus això, estás ben equivocat. Et repeteixo, no vull que amb la teva vulgaritat em fassis fer un mal paper a mi. Abans que això, prefereixo deixar corre tot lo nostre.

Ell observava encara.

—Pero Irene, t'ho prego, reflexiona, si m'estimessis no parlaries així, que hi fa que no sigui un model d'elegància si tinc un cor grandíós que bat per tu solament.?

—Prou! Només faltava que't posessis romàntic ara —deia ella amb ironia— això ja seria el *colmo*. Almenys fossis tant simpàtic, tant elegant com en Rodolfo Valentino...en Frank Mayo...afegia melangiosament.

En aquest moment el tranvia s'ha aturat a la parada on tinc de baixar, més abans de fer-ho he dirigit al pobre xicot una mirada de commiseració. M'ha semblat desolat. Ell l'estima...

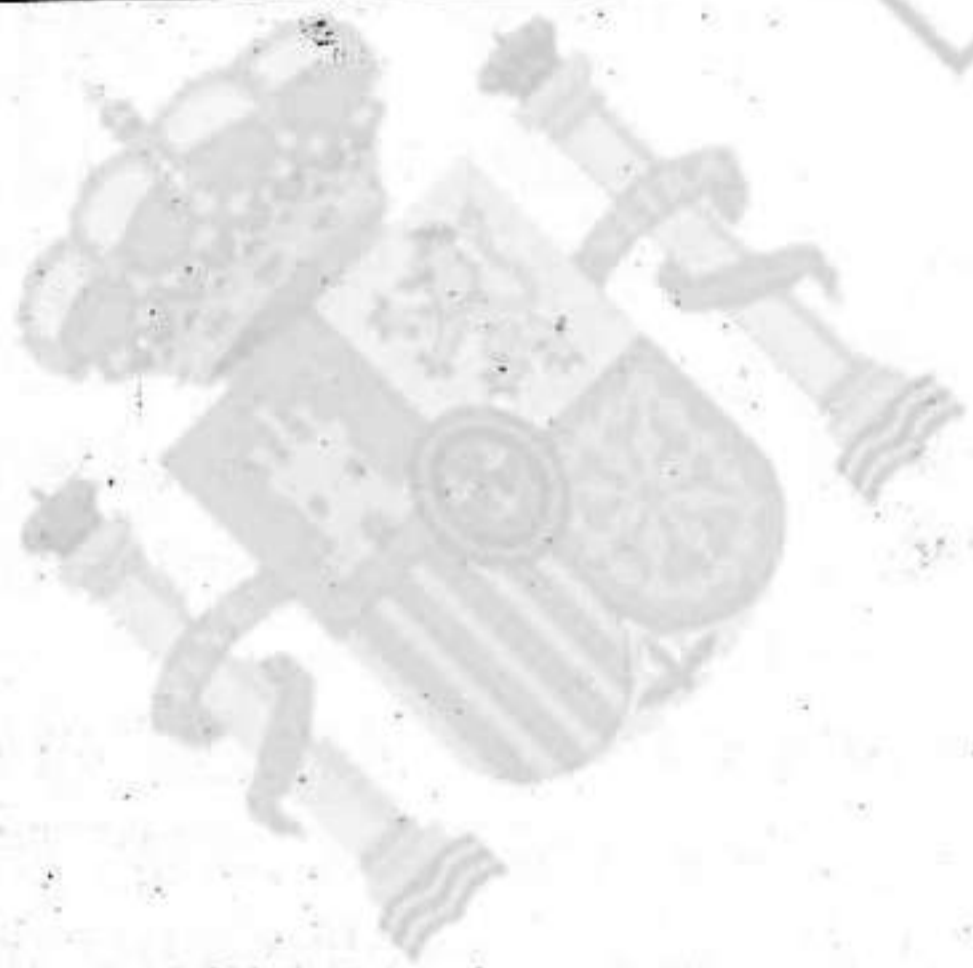
El comprens amic el drama d'aquesta ànima enamorada? No és correspost, Irene no estima en ell ni al home ni al artista, estima al trajo. El pobre noi és per ella una joia, un vestit, un bibelot de moda...quelcom per afalagar llur vanitat...però, no es el promès. Crudel paradoxa!

Deu ens lliuri a tu i a mi d'aquesta dissort, Deu ens dongui una donzella que com les altres companyes del tranvia mirin castament llurs sabatones o que llegeixin novel·les romàntiques...mai fulletins de films quasi sempre perniciosos.

Avui s'ha trencat l'encís que produïa en mi la parella del tranvia; per ell la meva compassió, és un pobre xicot enamorat, per ella el meu menyspreu, és una dona frívola sense cor. Preserva-t'en. Adeu bon amic.

Albert

MARIA HUGUET

EL MOLINET
(Sota el Padró)

Clixé Joan B. Camós

Records de Girona

Esbós

Girona és una ciutat que té un màgic encís per a mi. Tant si en soc lluny, com si trepitjo els seus vells carrers—plens de pretèrit heroïsme i de terenyines— sempre em du el record de fetes que, per llur matís de tristesa o picardia (o de les dues coses a la vegada), mai més no he d'oblidar. Són sensacions de coses o de persones, despreses ja de tota realitat objectiva, que algun dia potser reviuré en un llibre d'impressions d'adolescent.

Ara mateix, tot escrivint això, en ve a la memòria la figura d'un bon senyor que va tenir la seva petita història... Li deien el senyor Perramon. Havia estat funcionari fins que va treure vinticin mil duros a la Rifa de Madrid i es retirà a gaudir-los com calia en una torreta del carrer del Carme. Aquella torreta tenia la cara i la creu de la vida: pel davant hi passaven els cotxes de morts cap el Cementiri, i, al darrera, en canvi, tot era d'un caient luxuriós per obra del senyor Perramon; car, home d'innegable temperament epicuri, hi havia fet créixer un jardí, que allò era una delícia pels ulls i pel nas. Les flors més rares hi eren conreades amb una cura gairebé maternal, i tot l'any tramuntava d'aquell vergés un veritable perfum de benestança.

Però ço que el senyor Perramon mirava amb més zel eren les seves glories. N'havia aixecades dues, una prop de la galeria coberta i l'altra al cap d'avall de l'eixida, prop d'una font cantadora. Com no les havia d'estimar, el senyor Perramon, aquells adorables eixoplucs, si eren estatjadors de les seves més dolces estones!... Perquè heu de saber que ell, amb un claríssim sentit d'hospitalitat, acollia de tant en tant, les dones passavolants que feien de bon veure. Les higienitsava de cap a peus, les feia esdevenir degudament llustroses i quan ja n'estava avorrit—"la carn és trista, ai las"—les plantava al mig del carrer amb deu pessetes a la butxaca i amb aquell aire de dir-les-hi, ben net:

"—Bon vent i barca nova!—"...

No és que les oblidés del tot, però. L'obscur Soldà d'aquella petita Moreria fotografiava totes aquelles amors per tal que llur frugacitat no s'esvaís massa melangiosament.

D'aquí que tingués, al temps d'aquest relat, mig plena de retrats femenins una paret de l'arcova, niu de les seves inquietuds ridents i enervadores.

El senyor Perramon ignorava si era vidu o no (viuit anys abans li fugí la dona, presa d'un furibund atac d'histerisme). Altrament, era vegetarià i una

mica tartamut. Es feia portar el menjar d'una fonda; i tot el tragí de la roba el menava una vella que, malgrat la seva tremolosa seixentena tenia la secreta esperança d'heretar els quartets d'ell.

Però l'exfuncionari encara va haver de cloure el ulls a la seva serventa. Aleshores, veient que la solitud li anava assecant la font dels sentits; el nostre home resolgué d'acullir-se a l'Asil de les Germanetes dels Pobres; on, en efecte, passà els seus darrers anys entre el altres vellets, als quals explicava llargues històries, bo i dibuixant amb el bastó, damunt l'arena del passeig, el nom d'algun protagonista de les seves grises aventures...

TOMÁS ROIG I LLOP

Desembre 1925

La vostra bella terra

Al simpàtic palamosí Delfí Llorens Costart

Bella terra enamorada
que vius en somni placívol
bressat per la marinada
qu'et diu son cant enyorívol.

Voreta la costa brava
besada pel vent i el sól
per espill tens l'aigua clara
per trovador el rossinyol.

Per Palau boires rosades
qu'el vent empeny i s'endu
per joguet les ones blaves
que besen el teu peu nú.

Ets tan bella i somrienta
qui te n'entres dins del cor
ets breç de dança plaenta
que convida a dolç amor.

JOSEFINA JARDI CODINA

Nit

Ja va apagant-se la llum del jorn.
Rera muntanyes el sol ja laç
a fi de tarda ha anat caient.
ja es va fent fosc.

Les ombres pugen, allà a l'orient
empenyent mudes l'última llum
i amb son misteri van avençant
per tot el cel,
i encar morenta hi ha una claror
que defallida ja va fugint
que ja una estrella parpellegant
s'obre en el blau.

Ja s'ha fet negre per tot el camp
llums hi llambregen, i dalt al cel
brillen estrelles com recilens d'ulls
ulls de la nit.

La mar és plana i l'ona suau
besa la sorra amb dolç remoreig;
llença sos rajos blancs mar endins
la llum d'un far.

Al cam tot calla; moren les llums,
d'allà a la vila vé el bategar
d'una campana que amb dolça veu
diu "mitja nit"
s'alça la lluna com un mirall,
tot ho llustreja sa llum d'argent
a baix a terra sots sa blancor
ja tothom dorm;
dolces estrelles del seu voltant
dins la llum tènua es van esvaint
i com regina al blau se la veu
del firmament.

R. DONATO PRUNERA

La cadira de la mare

Poemes de la vida prosaica

Estava sol a la vida! Tota la tristesa de la meva situació es condensava a n'aquestes paraules que per més que feia no acabava de capir prou bé. L'únic amic que tenia, el meu amor a la terra, el meu pare, havia mort i semblava que la tristesa m'atuïss el cervell i no el deixés actuar. El pis tan gran, tan fred per mi em feia basarda, a més, si seguís vivint allí, la ferida cruenta no es tancaria mai. Cada cosa cada instant portant-me un record d'ell impediria que la llaga cicatricsés. A més jo necessitava l'escalf encar que artificios d'un altre família. Era massa jove encara per crear-la. Calia cercar-me una dispesa. Justament un company d'oficina m'havia demanat dies abans, si sabia algú per rellogar-li una habitació. L'endemà li demanaria.

Ens varem entendre amb el preu. Per trenta duros al mes em tractaria com a un més de la família. Roba neta, menjar casolà, una habitació molt endressada. No podia demanar més. Tenia ara que vendre els mobles. No en tenia cap necessitat puix el meu quarto ja n'hi havia i no podia pensar en guardar-los per més endavant. I al passar pel davant d'un drapaire li vaig donar la meva adreça perquè vingués a mirarse'ls. Ja en sabia greu despendre'm-en ja! Però no podia fer res més. I quant el negociant vingué començà el comerç crudel! Aquell armari-mirall on quant petit i encara ara més grandet em complavia veient reflectada ma figura, aquell quadre, amb el retrat de la Primera Comunió, la tauleta de nit tant volguda, tot allò que materialment eren mobles, més en esperit eren com uns germans meus! A la fi després d'un regateix crudel, després d'haver-me dit i repetit en tots els tons qu'allò no valia res, qu'era vell que'n pagava massa, es va cloure el tracte en seixanta duros. Per aquest preu quedava seu tot quant el pis contenia, menys la meva roba. A la tarda vindria a cercar-ho. Em donà uns billets com a paga i senyal i s'en anà tot xiulant satisfet del negoci portat a cap. Jo em despedia de tot allò. Del pis humil que no haguera canviat temps enrera pel més luxós palau, d'aquell raig de sol que cada dia em venia a veure a n'el llit com per donar-me el bon dia, posava reflexes auris a l'humil rentamans i donava un tint alegre a n'aquells matins. D'aquella paret de la cuina on quant infant,

escrivia mes impressions al tornar de col·legi. Aquella data: 8 Gener 1917 que vaig escriure plorant de rabia va esser la del primer dia que'l mestre em castigà fent-me quedar sense recreos. La de 12 Maig 1918, el dia inoblidable d'uns sortosos exàmens. Adeu a tot! Anys de ma infantesa, alegries ingènues, absurds dolors tot resta a n'aquí. Ara tot ja ha passat. Soc ja un home! Per l'edad i pel cor.

Mes aquella cadira! No ho havia recordat i l'havia venuda! Era "ella" La mare! Sols m'en restava això, i un consol. El de que havia mort felica somrient perquè em veia bó. Mare! Perdonem Quant vingui l'home marxant amb llàgrimes la tornaré a comprar. Es una cadira vella molt baixa, de fusta blanca, ja ennegrida i desgastada pels llargs anys de servei, i de seient de boga. No té cap valor amb diners per ell, perquè es tant mísera que ningú li compraria però en té molt per mi per lo que'm representa.

M'apart veuret! Marona meva! a n'allí sentadeta mentres jo vora teu t'explico l'argument de les películes vistes el dijous abans. I quant el cap a n'el teu regaç amb pentinaves tan suau i amorosament Sembla ésser aquell dia, sembla beure't a n'aquella hora inoblidable que sols tu i jo coneixem. De tot això! Mare; Sols en resten uns records, els teus retrats i una cadira. Haig de conservar-ho tot. Els teus retrats em diran com eret's, la dona entre totes les dones, els records que'n servo em guiaran pel camí que tu volies. Ja la cadira aquesta, tan vel a que el drapaire la llençaria al foc, acudiré a n'els moments greus recercant un concell, com quan tu hi erets asseguda, com và el devot a l'altar, com va l'aimant a l'estimada.

I tal volta vos hauria fet riure, veure un jove bastant ben habillat que anava al radera d'un mosso de corda que duia un bagul portant una cadira. Pero vosaltres, amics Manel i Teresa que tant estimeu a la vostra mare, veritat que m'enteneu una mica?

JOAN TUR

Crònica local

Enguany, ha pres proporcions crescudes l'afició a realitzar excursions a les poblacions de la nostra Costa Brava. De bon matí, fa bó de veurer diferents caravanes que s'enfilen carretera amunt, quins a St. Sebastià, qui a l'Escala, altres a l'Estartit, alguns a Empúries etc. i molts altres punts que efectivament conviden a ésser visitats, i del que en retornen molts d'ells al fer-se fosc, satisfets d'haver copsat alguns d'aquests bells recons empordanesos.

També hi ha qui s'enamora dels nostres paisatges i ens torna la visita passant agradablement un dia entre nosaltres al ensems que ens el fa passar aixímateix doncs sovintegen les visites de bells estols de noies.

Ultra les audicions de sardanes que setmanalment s'organitzen, en el Casino El Port, Hotel Trias, Casino La Unió i en quiscun carrer de la vila, ens cridà força l'atenció un festival que celebrà la vèhina Platja de La Fosca amb motiu de col·locar la primera pedra per la construcció d'una capelleta.

El programa compost per focs d'artifici, traca, concurs de natació, elevació de globus, sardanes i balls feu acudir el dissabte, dia feiner i el diumenge una gran gernació de palamosins a disfrutar de l'aplec. Aquest es realitzà amb molta animació i franca alegria.

Si parlem dels divertiments estivals bé serà lògic parlar de l'animació que diàriament ofereix la nostra platja i lo força visitats que són els hotels i fondes que fan honor a la bona distinció i que col·loquen a la nostra vila en un dels llocs més estimats i distingits de la contrada.

Cinemes, balls i teatres, són concorreguts de públic. Enric Borràs posà a les taules del teatre Carme. *Terra Baixa* i *El Ferrer de Tall*; ultra ésser jugada per altra companyia, la popular comèdia de Santiago Russiñol *El Casament de Conveniència*. A "Reunión Familiar" també s'esplaien amb freqüents funcions.

Uns quants joves d'aquesta es traslladaren a La Bisbal per tal de prendre part al concurs sardanístic que es celebrà amb motiu de llur festa Major; obtingueren premi amb 23 pessetes.

Nostre volgut amic J. Foixà, ha instal·lat un magatzem i molí de cereals i farines a la carretera de Girona.

La notable companyia de ballets russos «Sascha Morgowa», debutà en el saló de l'Econòmic Cine.

De pas per Palafrugell, fou saludat per les autoritats el Capità General d'aquesta regió Sr. Barrera.

Són moltes les construccions que s'estan fent en nostra vila ço que fa que no hi hagi ni un paleta en vaga. La casa chalet del Sr. Anselm Gubert, quines obres avancen amb rapidesa, serà un bell adorn per nostre passeig.

Havem també de consignar les que s'efectuen en els terrenys de l'horta llindants amb la carretera on s'hi construeix un local per a magatzem i molí de grans.

S'ens assegura que dintre breus dies es començaran les obres per a la construcció d'un camp d'esports.

S'han col·locat dos artístics cartells a la entrada i sortida del passeig del mar que prohibeixen el trànsit rodat en dit lloc, cosa que malgrat tot, continua infrintgint-se amb molta freqüència.

Una sensible desgràcia conmové profundament a tot Palamós. L'explosió d'un petard en les veïnes mines de Vall-llobrega ferí a tres obrers que hi treballaven, un dels quals morí al mateix dia a l'Hospital de Palamós on foren traslladats, a conseqüència de les greus ferides rebudes. L'enterament constituí una manifestació de dol. Els altres dos sortosament van millorant de les ferides rebudes.

Un enorme interès despertà, com arreu, el pas dels valents ciclistes de la VII Volta a Catalunya que foren saludats amb encoratjadors aplausos per el nutrit grup d'entusiastes que s'havien situat tot al llarg de la carretera i en l'encreuament de les de St. Feliu i Palafrugell.

El dia 18 del mes que som a la Direcció general d'obres públiques, tindrà lloc la subhasta per a la judicació de les obres d'apariació i reforç dels dos discs d'abric de nostre port i del de St. Feliu de Guixols.

Moviment del Port

Vaixells entrats durant el Mes d'Agost de 1926

Vapors nacionals:

Berga, El Caudal, Cabo Quejo, Cervera, Cabo Peñas, Gaudiamar. Total, 6.

Vapors estrangers:

Cortés, anglès; Tensift, francès; Mont-Aigoual, francès; Nicole Le Borgne, francès; Doride, italià; Hektor, noruec; Castelar, anglès. Total, 7.

Velers nacionals:

Fernando Gasset, Josefa Gómez, Fèlix Martí, Joven Paquito, Porto-Pi, Dolores Rodríguez, Ramona, Virgen Carmen Pastora, Victoria. Total, 9.

Registre Civil

Mes d'Agost

Naixements. Domènec Forgas Pascual, Joaquina Giner Garcia, Florenci Blanch Illa, Angela Espier Cuadrado, Sara Cutulas Bachs, Margarida Mercader Dalmé. Total 6.

Defuncions. Enric Iglesias Massot, de 54 anys, vidu; Llúcia Riembau Simón, de 82 anys, vidua; Eulogi Hernández Carrasco, de 65 anys, casat; Florenci Blanch Illa, de 5 dies; Rosa Puig Salvadó, de 4 mesos; Ferrán Bohigas Puig, de 90 anys, casat; Margarida Guri Costa, de 80 anys; Francesc Gomez Lopez, de 19 anys, solter. Total 8.

Matrimonis. Adolf Garcia Muñoz amb Carme Cardona Villalba, Emili Albí Bosch amb Maria Pagés Deulofeu, Salvador Martinez Belmar amb Victoria Pagés Gich, Lluís Comalada Mulà amb Teresa Costa Mallol, Josep Ferrarons Colomer amb Magdalena Servià Mallorquí, Josep Massot Sais amb Carolina Altarriba Funalleras, Total 6.

Bicicletas de todas marcas desde 150 Ptas.

MAQUINARIA AGRICOLA "KRUPP,"

Aceites y Grasas Jarrigon y Keystone

Representante: **OSCAR CAPDEVILA** — Carretera Gerona, 3
Taller de Reparaciones **PALAMOS**

POLVOS "GANO"

D'US INDISPENSABLE
PER CRIAR SANS I
GRASSOS ALS PORCS

Demaneu-lo en totes les Drogueries
No us fieu de les Imitacions *~*

Companyia de Se-
gurs sobre la Vida,

LA NATIONALE

La mes important i de mes
sòlids prestigis entre les
companyies franceses.

FUNDADA L'ANY 1830

LA PRÉSERVATRICE

Companyia de Segurs contra Accidents
Fundada l'any 1864.

Segurs d'Accidents del treball, Individuals, Responsabilitat civil per accidents de Tran-
vies, Automòbils, Carros i tota mena de vehicles, Corrents elèctriques, Responsabilitat
Civil de farmacèutics, Combinat d'automòbils, complementari del de Vida, Robo, etc.

Representant: **DON ALFRED DIAZ SABALLS**

El Crédito General Español, S. A.

Fundado en 1889 : CASPE, 28 : BARCELONA

ORDENES DE BOLSA y Venta a plazos mensuales de Valores Públicos Nacionales y Extranjeros **amortizables con premios.** — Comprando los valores que vende a plazos El Crédito General Español, podréis obtener una fortuna sin perder el capital.

Para informes dirigirse a esta Sociedad o a su Agente General en la Comarca Don SANTIAGO TORRENT - Calle Augusto, 15 :: PALAMÓS

ORBIS, S. A.

BARCELONA

Fábrica pròpia de mobles per oficines-Multicopistes -:- Màquines per calcular i demés invents
————— moderns per la oficina —————

Casa Central
Barcelona
Clarís. n.º 5

Direc. Teleg.
òrbis - Barcelona
Telèf. A. 458

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la casa Manuel Frères de Lausanne (Suiça) i

Xocolates PURES DE CACAU, elaborades en el Convent de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARIS EXCLUSIUS: **Pagès i Rocafort** (SUCCESSORS DE A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

Ciclos Sanromá

VENCEN INDISTINTAMENTE
EN LOS VELÓDROMOS DE

LLUCHMAYOR: Carreras
Internacionales

En serie: Primero, CARLO MESSORI

70 vueltas: Primero, BULGARELLI

ALGEMEMESI :: 13 de Mayo 1926

50 vueltas: Primero, BULGARELLI

Velocidad: Primero, C. MESSORI

Desafío entre STRADA-ALANDETE
PRIMERA: ALF. STRADA

ZODOS SOBRE CICLOS

SANROMA

BALMES, 62

TELÉFONO, 1445 A.

BARCELONA

DOMÈNEC
FUNALLET

TAPS - DISCS - SURO EN PLAN-
XES - EXPORTACIO MONDIAL

SANT ANTONI DE CALONGE
— (GIRONA - ESPANYA) —

Casanovas

Sastre

Palamós

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
— CELLE (ALEMANIA) —

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

SASTRERIA
LLORENÇ VIVES

Trajos d'última creació. - Especia-
litzat en trajos de totes classes i
gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4. - PALAMOS

J. Amat i C^a

DISPESES I CASA DE MENJARS
ESMERAT SERVEI

ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 - Palamós

Hotel Ibérica :

Comte de l'Assalt
BARCELONA
Telèfon, 4915 A.

Allotjament per dia 9 i 10 pessetes :- Idem per llargues temporades a preus convencionals :- Coberts a 4 ptes. Es serveixen banquets a preus moderats i també es disposa de lloc per allotjar carabanes d'excursionistes amb un **ESPLENDIT SERVEI.**

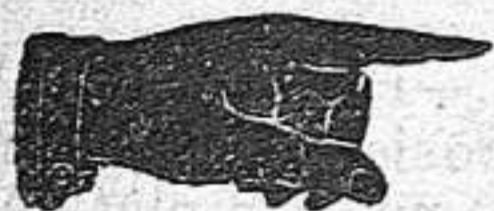
Banc Urquijo Català

DELEGACIO DE PALAMOS

Tota mena d'operacions

de Banca i Borsa

A usted le interesa

Saber que con valores públicos se obtienen con nuestras combinaciones el doble de intereses que abonan los cupones

Admitimos solo Valores del Estado, Nacionales y extranjeros que se coticen en Bolsa.

Consulta gratis dirigiéndose a «El Crédito General Español, S. A.» Caspe, 28. Teléf. 1985 S. P. - Barcelona

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: R. CASAS

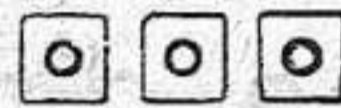
Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA HISTÒRICA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Especialitat en uniformes

Ronda de S^t. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i Articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipos d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT Maderamen per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per imprentes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions completes d'imprentes. — Màquines noves i RECONSTRUïDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve e *Barcelona*